

# Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1<sup>te</sup> April 1876.

N<sup>o</sup>. 20.

Udgivet 22de Juni.

1880.

## Lov

17 Juni.  
No. 1.

om Rettergangsmaaden i Bexelsager med Videre.

**Vi Oscar,** af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 24de Mai dette Aar, saalydende:

“§ 1. Bexelsager ere:

1. Sager, som anlægges mod Akceptanter af trasserede Bexler eller Udstedere af egne Bexler til Bexlens Betaling eller mod Trassenter eller Endossenter af Bexler for at gjøre den paa Grund af manglende Betaling opstaaede Bexelregres gjældende.
2. Sager, som anlægges mod Akceptanter af trasserede Bexler eller Udstedere af egne Bexler til Stillelse af Sikkerhed for ikke betryggende Akcept (Bexellovens § 30 jfr. § 95) eller mod Trassenter eller Endossenter af Bexler for at gjøre den paa Grund af manglende eller ikke betryggende Akcept opstaaede Bexelregres til Sikkerhed eller i det i Bexellovens § 29 omhandlede Tilfælde til Betaling gjældende, og
3. Sager, der anlægges mod den, der paa Bexel har tegnet Borgen (aval) til Indtale af hans bexelretlige Forpligtelse (Bexellovens § 87).

§ 2. Bexelsager kunne anlægges enten ved Extraret eller ved de almindelige Thinge.

Er Sagen anlagt ved almindeligt Thing og Sagvolderen begjærer Udsættelse for at fremme sit Tilsvær, er Sagfogeren berettiget til at forlange den overflyttet til videre Behandling ved Extraret, saafremt der ikke senest 8 Dage derefter holdes almindeligt Thing.

Mægling ved Forligelseskommissionen er usornøden, hvorimod det paaligger Retten at prøve Forlig mellem Parterne.

17 Juni.

Sagsøgeren er dog berettiget til at paaflage Sagen for Forligelseskommissionen og i Tilfælde at bringe i Anvendelse Lov af 8de Mai 1869 og 29de Mai 1879 om Paaftjendelse af Gjældsager ved Forligelseskommissionen.

Saa vel til Extraret og til de almindelige Thinge som til Forligelseskommissionen, forsaavidt Indklagede bor inden Kommissionsdistriktet, gives Afstensvarsel.

§ 3. Under Vexelsag komme mod Sagsøgerens Protest ikke andre Indsigelser i Realiteten i Betragtning end saadanne:

- a. som angaa selve Vexlens Indretning og Indhold eller den til Vexelfordringens Vedligeholdelse fornødne Omgang eller andre i Vexelloven forestrevne Betingelser for at kunne gøre Vexelretten gjældende,
- b. som gaar ud paa, at Sagvolderen ved Underkriftens Meddelelse ikke var myndig til saaledes at forpligte sig, eller at Underkriften er falsk, eller at der i Vexlens Indhold, efterat han har meddelt sin Underkrift, er foregaaet nogen Forsættning, eller
- c. som ellers vedkommer hans vexelretlige Forpligtelse til Sagsøgeren og som uden længere Udsættelse end de i § 5 fastsatte 8 Dage ved Dokument eller paa anden Maade bevisliggøres.

§ Anledning af Indsigelser i Realiteten, som ere udelukkede fra at komme i Betragtning, kan Sagvolderen, naar han derom under sit Gjenmæle har taget udtrykkeligt Forbehold, anlægge selvstændigt Erstatningsfølgemaal mod Sagsøgeren.

§ 4. Modfordringer kunne alene gøres gjældende, forsaavidt de støtte sig paa, at der ved Forsømmelse med at give den i Vexellovens § 45 omhandlede Underretning er forvoldt Sagvolderen Skade, eller forsaavidt der handles om Fyldestgørelse af den Ret til Modregning, der tilkommer ham ligeoverfor et Konkursbo. Gaar Paastanden ikke ud paa at erholde selvstændig Dom for nogen Del af Modfordringens Beløb, kan Modfordringen gøres gjældende uden Modstævning. Er der for Vexelkrav gjort Arrest, staar det under Arrestforfølgningssagen, skjønt den iøvrigt bliver at behandle efter de for Vexelprocessen givne Regler, Sagvolderen aabent at anlægge Modfølgemaal til Erstatning for den ulovlige Forretning.

§ 5. Der skal i Vexelsager uden Sagsøgerens Samtykke ikke gives Sagvolderen længere Udsættelse end 8 Dage for at fremme sit Tilsvær i Sagen, medmindre det klart oplyses, at yderligere Udsættelse er ham nødvendig til hans lovlige Forfvar. Modfølgemaal til Bidneforfjel fra hans Side udtræves ikke.

§ 6. Er Sagen reist til Betaling af bortkommen Vexel, der er mortificeret, eller til hvis Mortification Stævning er udtaget, gjæl-

der ikke de i nærværende Lovs §§ 2, 3 og 5 særskilt bestemte 17 Juni. Indskrænkninger i Sagvolderens Udgang til at fremsætte Indsigelser og til at erholde Udsættelse.

§ 7. Bøxelsag behandles iøvrigt overensstemmende med de om Gjæsteretsprocessen gjældende Forrifter, hvad enten den er anlagt ved Extraret eller ved almindeligt Thing.

Indførsel kan ske efter en bekræftet Udskrift af Doms slutningen.

§ 8. Bøxelsager paaankes, forsaavidt de angaa en appellabel Gjenstand, lige til Høiesteret og foretages ved Varslets Udløb uden Hensyn til Høiesterets Sessioner. Det længste Varsel i disse Sager er to Maanedes. Med Hensyn til Domme lydende paa Betaling af Bøxelgjæld, kommer N. L. 1—6—21 og Forordningen af 13de Januar 1792 til Anvendelse ikke blot, naar Paaanken sker til Høiesteret, men ogsaa, naar den paa Grund af Bestemmelserne om Appel sker til Overretten.

§ 9. Domme, i hvilke Sagsøgeren findes berettiget til Sikkerhed ifølge Bøxelovens §§ 25, 26 og 30, skulle, naar Paaastand derom nedlægges, lyde paa, at de, forsaavidt Sikkerhedsretten angaar, fyldestgøres ved, at der gives Sagsøgeren Afsetning i Sagvolderens Gods. Om saadan Afsetning, der ikke afvendes ved Paaanke af Dommen, gjælder hvad der ellers om Afsetning er bestemt i Forordningen af 13de Januar 1792 jfr. N. L. 1—6—21.

§ 10. De i Bøxeloven omhandlede Protester udføres af Notarius publicus eller den Embedsmand, som efter Lovgivningen udfører Notariatsforretninger. Skulde det Tilfælde indtræffe, at saadan Embedsmands Medvirkning ikke i betimelig Tid kunde have, kunne 2 Stevnevidner og i Nødsfald 2 andre lovsatte Vidner bruges til disse Forretninger; den optagne Protest, ledsaget af selve Bøxlen, skal imidlertid inden 7 Dage forelægges for vedkommende Embedsmand, indføres i hans Protokol og vedlægges denne. Sker dette ikke, har Protesten tabt sin Gyldighed. For denne Indførelse og Meddelelse af den fornødne Udskrift af Protesten erlægges Halvdelen af det i Sportellovens § 69 bestemte Gebyr.

Mundtligt Forlangende til den eller dem, der skulle optage Protesten er tilstrækkelig, naar tillige Bøxlen overleveres. Udskrift af Protestforretningen, der paa Forlangende pligtes udsærdiget inden 24 Timer, Søn- og Helligdage ikke medregnede, maa ikke meddeles Andre end Protestretvirenten.

§ 11. Ved denne Lov, der træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar, ophæves N. L. 5—13—22 til 26 samt Lov angaaende Bøxelsagers Behandling ved Retterne af 12te September 1818. De nu gjældende Bestemmelser om Bøxelprocessen komme dog fremdeles til Anvendelse med Hensyn til Bøxler, som ere udstedte før dette Aars Udgang.

17 Juni. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 17de Juni 1880.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

**Oscar.**

(L. S.)

**N. Kierulf.**

**Lehmann.**

17 Juni.  
No. 2.

**Lov**

indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848.

**Vi Oscar,** af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

”§ 1. Kongen kan anordne følgende Foranstaltninger mod Pest samt udfærdige de til deres Gjennemførelse nødvendige nærmere Bestemmelser:

a. Forbud mod Indførelse fra pestsmittet Land (Lov af 12te Juli 1848 § 2) af levende Dyr og af saadanne smitteførende Varer (Lov af 12te Juli 1848 § 7), som ikke maatte ansees for at kunne gives betryggende Rensning.

b. Afspærring af eller anden Kontrol med Kommunikationen fra Steder inden Riget, som maatte erklæres angrebne af Pest.

§ 2. Kongen kan, saavel ved almindelig Regel som for enkelte Tilfælde, ændre de i Lov af 12te Juli 1848 indeholdte Bestemmelser om Kvarantænenes Vægfærdighed og Varighed, dog maa disse ikke gjøres strengere.

§ 3. Overtrædelse af de af Kongen i Henhold til denne Lov givne Forskrifter bliver at straffe efter Lov af 12te Juli 1848 § 21. Derhos skulle Gjenstande, som i Strid med noget i Henhold til § 1 udfærdiget Indførselsforbud forsøges indførte eller ere blevne indførte, forbyrdes til Fordel for Statskassen, forsaavidt de ikke blive at tilintetgjøre.

Paatalen efter denne Lov er politiretsvis.

17 Juni.

§ 4. Denne Lov træder i Kraft 1ste Juli 1880."

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 17de Juni 1880."

Under Vor Haand og Rigets Segl.

**Dscar.**

(L. S.)

**R. Rierulf.**

**Lehmann.**

## Lov

17 Juni.  
No. 3.

indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lovgivningen om  
Forligelsesvæsenet.

**Vi Dscar,** af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,  
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

"§ 1. Naar Forligelseskommissionen under en Sags Behandling finder, at den ikke med Nytte kan søges forliget, forinden Granskning paa Aastedet er foregaaet, paaligger det Kommissionen, hvis det forlanges af nogen af Parterne, at prøve Forligsmægling paa Aastedet. Forlangende om Udsættelse af Sagen til Behandling paa Aastedet kan fremsættes af Klageren uden Hensyn til, om Indklagede møder, men af Indklagede kun, forsaavidt Klageren møder og ikke frasalder Sagen. Fremsættes ikke saadant Forlangende, bliver Sagen at henvise til Afgjørelse ved Rettergang, og i dette Tilfælde, hvilket i Forligelseskommissionens Attest udtrykkelig bør anføres, paaligger det Retten at mægle Forlig.

§ 2. Udsættes Sagen til Behandling paa Aastedet, giver Forligelseskommissionen Klagen eller Kaldsæddelen Paategning derom med Berømmelse af Tid og Sted for Aastedsbehandlingen, til hvilken alle Vedkommende tilkommer saadan Varselfrist som i Forligelseslovens §§ 43—45 bestemt. Berømmelsen tilfjendegives af Kommissionen de Mødende, og yderligere Forkyndelse tiltrænges ikke for den eller dem, som personlig eller ved Fuldmægtig er tilstede.

17 Juni.

§ 3. I Landdistrikterne tiltrædes Forligelseskommissionen paa Aastedet af et tredje Medlem (en Aastedsforligelseskommissær), om hvis Valg og Funktionstid gjælder, hvad der for de andre Forligelseskommissærer er bestemt. For Aastedsforligelseskommissæren vælges tillige en Suppleant. Til de efter § 2 berammede Møder bliver Aastedsforligelseskommissæren at tilsiige paa Alagerens Bæftning ved Foranstaltning af de almindelige Kommisærer.

§ 4. I Landdistrikterne kan, isald Forlig ei opnaaes ved den paa Aastedet prøvede Mægling, enhver af Parterne, saafremt Arrest eller Forbud ei har fundet Sted, forlange Sagen paaftjendt af Kommissionen. Af Indklagede kan Forlangendet dog ikke fremsættes, hvis Alageren under Mæglingen frasalder Sagen, hvorimod Indklagede i dette Tilfælde kan kræve sig ved Kommissionens Kjendelse tillagt Erstatning for spildt Møde. Af Alageren kan Forlangendet derimod fremsættes, selv om Indklagede udebliver, medmindre Kommissionen har Grund til at antage, at Indklagede ved lovligt Forsald er hindret fra at møde eller lade møde, i hvilket Tilfælde Alageren har Valget mellem at begjære Sagen hævet eller henvist til Rettergang eller udsat til nyt Forligsmøde paa Aastedet efter de i § 2 indeholdte Regler. Udeliver Alageren, forholdes efter Forligelsesloven af 20de Juli 1824 § 53 og Lov om Paaftjendelse af smaa Gjældsager af 8de Mai 1869 § 4.

§ 5. Det fremsatte Forlangende om Sagens Paaftjendelse kan strax afflaaes og Sagen henvijes til Rettergang, hvis den er saa betydelig, saa vidtløftig, frembyder saa vanskelige Retsspørgsmaal eller tiltrænger Oplysninger af den Bestaenhed, at den efter Kommissionens Mening bør behandles af de almindelige Domstole. Antager Kommissionen, at den Interesse, Sagen har for nogen af Parterne, overstiger en Værdi af 1000 Kroner, skal Forlangendet afflaaes, medmindre begge Parter ere enige i at forlange Kjendelse.

§ 6. Hvis Forlangendet tages til Følge, har Kommissionen at vejlede Parterne til at fremskaffe de fornødne Oplysninger. Sagsfører maa kun møde, forsaavidt dette er tilladt i Lov om Forligelsesbæfenet af 20de Juli 1824 § 51. Kommissionen kan ikke paalægge Parts Ed eller modtage edelige Forklaringer. Ei heller kan Kommissionen ilægge Straf.

§ 7. Efterat Forligsmæglingen er afsluttet, er Forhandlingen offentlig og mundtlig. Parternes Anbringender og de af Andre afgivne Oplysninger blive ikke at protokollere; dog skulle Parternes endelige Paastande indføres i Protokollen ved Sagens Optagelse til Kjendelse. Naar undtages det i Forligelseslovens § 60 omhandlede Tilfælde, kunne Forligelseskommissærerne ligesaa tidt føres som Vidner angaaende det under Sagsbehandlingen som angaaende det under Forligsmæglingen Passerede.

§ 8. Tilveiebringes ikke de fornødne Oplysninger under

Mødet, kan Kommissionen efter Forlangende af nogen af Parterne udsætte Sagen en passende Tid. Mere end en Gang maa Udsættelse ikke finde Sted, medmindre begge Parter samtykke deri. 17 Juni.

§ 9. Forinden Forhandlingerne afsluttes, skal der gives enhver tilstedeværende Part Udgang til at udtale sig om de fremkomne Anbringender og Dødsninger, hvorpaa Sagen optages til Kjendelse. Denne afgives skriftlig eller inden en Maaned derefter. Den har samme Eksekutionskraft som en Dom.

§ 10. De fornødne Tægter og Skøn afgives af Kommissionen i Forbindelse med Kjendelsen.

§ 11. Gaar Kjendelsen ud paa Betaling af Penge eller paa Fravigelse af Eiendom, da skal en vis Frist eller visse Frister dertil sættes. Skal Noget udføres (f. Ex. Vand afledes, et Gjerde opfattes eller nedrives, en Vej udlægges eller deslige), da bør der ikke alene sættes en vis Frist, inden hvilken det skal ske, men tillige bestemmes en daglig Bod, som skal udbedes, saafremt Kjendelsen ikke efterkommes i rette Tid. Fristerne regnes fra Kjendelsens Afsigelse, saafremt den er affagt i Parternes eller deres Fuldmægtiges Nærværelse, og ellers fra dens Forkyndelse.

§ 12. Ved Kjendelsen bestemmes, hvorvidt og hvorledes Omkostningerne ved den stedfundne Behandling skulle fordeles mellem Parterne. Er nogen af Parterne udebleven fra Forligsmæglingen, kommer ved Bestemmelsen heraf Lov om Forligelsesvæsenet af 20de Juli 1824 §§ 54 og 62 til Anvendelse.

§ 13. Inden 6 Maaneder efter Kjendelsens Afsigelse kan den indbringes for Underretten til nærmere Prøvelse. Forligelseskommissærerne blive ikke at varsle. Feiltagelse med Hensyn til Størrelsen af den Interessé, Sagen antages at have for nogen af Parterne, medfører ikke Kjendelsens Ugylbigheid. Er den stedfundne Forligsbehandling loblig, kan Retten altid uden Hjemvisning paa kjende Sagens Gjenstand. Ved Sagens Behandling for Retten ere Parterne ikke bundne ved de for Forligelseskommissionen fremsatte Paaastande.

Inden 6 Maaneder efter deres Afholdelse kunne ligeledes alle paa Kjendelsen grundede Indførels- og Udfastelsesforretninger indbringes til Prøvelse ved den almindelige Underret.

Stevningen maa i alle Tilfælde enten udtages til første Thing efter Fristens Udløb, hvortil lovligt Varjel kan gives, eller inden Fristens Udløb forelægges Dommeren til Berømmelse.

§ 14. Finder nogen af Parterne sig misforvøiet med de af Mædelsesforligelseskommissionen afgivne Tægter eller Skøn, kan han inden 6 Maaneder efter Afvigelsen paaanke samme til Overstiftelsen, der fremmes af Sørenskriveren og 4 Mænd.

§ 15. Enhver af Forligelseskommissærerne tilkommer foruden Skjeds- eller Skjedsgodtgjørelse 2 Kr. for hvert Dogn, som med-

17 Juni. gaar til Reisen og Ophold paa Aastedet, og 1 Kr. for Forlig eller Kjendelse.

For Beskrivelse af en Kjendelse betales som for Udskrift af et Forlig.

§ 16. Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar næste Aar, fra hvilken Tid Lov om Forligelsesvæsenet af 20de Juli 1824 § 33 første Punktum ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 17de Juni 1880.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

**Oscar.**

(L. S.)

**R. Rierulf.**

**Lehmann.**

17 Juni.

## Kongelig Kundgjørelse

angaaende Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning, som fra 1ste Juli 1880 skulle erlægges til Statskassen.

**Vi Oscar,** af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Vendes,

Gjøre vitterligt: Saa som Stortinget under 19de Mai dette Aar har fattet følgende Beslutning:

“Fra 1ste Juli 1880 skal til Statskassen erlægges:

A. Afgift af Malttilvirkning efter følgende Regler:

1. Afgiften erlægges af Korn, der sættes i Støb for at tilberedes til Malt, med 17.1 — sytten og en Tiendedel — Ore af hvert Kilogram Korn.

2. Som Godtgjørelse for erlagt Maltafgift tilstaaes 6.6 — sex og sex Tiendedele — Ore for hver Liter M, som i Mængder paa 4 Hektoliter eller derover udføres til Udlandet.

B. Afgift af Brændevinstilvirkning efter følgende Regler:

1. Afgiften erlægges af det ved Afbrænding af enhver afgjæret Vædste udbundne Brændevin med 67.4 — syv og fjerdi og fire Tiendedele — Ore for hver Liter, beregnet til femti Procent Alkoholsyrke, indmaalt efter den af Kongen til enhver Tid autoriserede Brændevinsprøver, hvilken Afgift ogsaa bliver at erlægge af den udbundne Løf (det ved Afbrænding bundne spage, uene Brændevin

eller de saakaldte For- og Esterdraaber), medmindre den enten paa en efter Kontrolpersonalets Skjon betryggende Maade gjøres utjenlig til Omdestillation, eller den til fornøjet Afdestillering og Beskatning af det derved vundne Destillat bringes tilbage paa det i Brænderiet værende Afbrændingsredskab, enten umiddelbart eller ved at opblandes i mindst tre Gange saa meget af det til Afbrænding bestemte Materiale.

2. I foranstaaende Afgift tilstaaes for hver Liter Brændevin af den anførte Styrke følgende Kortning:

a. Som Godtgjørelse for Afgift af det medgaaede Malt 5.3 — fem og tre Tiendedele — Dre, forsaavidt Brændevinet er tilvirket udelukkende af Korn og Poteter, og 1.3 — en og tre Tiendedele — Dre, forsaavidt der ved Tilvirkningen er anvendt andre Materialier.

b. Som Godtgjørelse for Svinding efter Graderingen 5.6 — fem og sex Tiendedele — Dre. Den sidstnævnte Godtgjørelse tilstaaes dog kun, naar den Skattepligtige lader Maalingen og Graderingen foretage inden tredive Timer fra den Tid, da der gjennem Ledningsrøret er aabnet Forbindelse mellem Afbrændingsredskaberne og den Beholder, hvori Brændevinet er optaget. I disse tredive Timer medregnes ikke den Tid, i hvilken Brændevinstillvirkningen paa Grund af Loven af 14de August 1851 § 1 maa standse.

3. Naar norst Brændevin i Partier paa 4 Hektoliter eller derover og med Jagttagelse af de nærmere Forfrister med Hensyn til Kontrollen, som vedkommende Regjeringsdepartement maatte bestemme, udføres til Udlandet, bliver den erlagte Produktionsafgift at tilbagebetale for renset Brændevin med 67.4 — syv og sexti og fire Tiendedele — Dre og for urenset Brændevin med 64.2 — fire og sexti og to Tiendedele — Dre pr. Liter (Normalstyrke).

Brændevin af tre og nitti Procents Styrke eller derover ansees som renset. Brændevin af ringere Styrke ansees som urenset, saafremt det ikke af Toldvæsenet med Bestemthed skjønes at være fuldstændig renset.

4. Naar indenlandsk Brændevin tilsættes med Lak, Schellak, Gummier eller deslige, saaledes at Brændevinet ikke udgjør mere end fire Femtedele af Blandingens Vægt, og med Jagttagelse af de nærmere Forfrister med Hensyn til Blandingen, som vedkommende Regjeringsdepartement bestemmer, bliver den erlagte Produktionsafgift at tilbagebetale overensstemmende med de under foregaaende No. givne Regler, idet saadan Blanding regnes lige med Udførsel.

17 Juni. Saa ville Vi herved naadigst befale denne Storthingets Beslutning bragt i Udøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 17de Juni 1880.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

**Oscar.**

(L. S.)

R. Kierulf.

Lehmann.

17 Juni.

## Kongelig Resolution

af 17de Juni.

I Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. M. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Kommunebestyrelsen for Østers Herred i Nordre Bergenhus Amt under 13de Februar (og 16de April) dette Aar fattede Beslutning om almindelige Forstrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ved Opførelse eller Flytning af Husebygninger skal iagttages, at Afstanden mellem Baaningshus paa den ene Side og Stald, Fjøs eller Ladebygning paa den anden Side ikke gjøres fortere end 7,5 Meter (ca. 12 Alen). Mindre Afstand maa der heller ikke gjøres mellem Baaningshus og enhver anden Husebygning, mod hvilken Baaningshuset har sin Forside. Sundhedskommissionen kan dog tillade Undtagelse fra disse Bestemmelser for Steder, hvor deres Iagttagelse vilde blive umulig eller særdeles vanskelig, eller hvor Udgifterne i Forhold til Vedkommendes Evne vilde blive trykkende.

§ 2. Ved Opførelse eller Flytning af Baaningshus skal endvidere iagttages:

a. Opførelsen maa ikke paabegyndes, førend Madjorden er bortført fra Tomten og denne er saavidt mulig afgrøftet, saa Overband og Grundband har frit Afløb.

b. Bygningen skal overalt hvile paa Graastensundermur, der intetsteds maa være lavere end 3 Decimeter (ca.  $\frac{1}{2}$  Alen) over Jorden.

c. Ethvert Beboelsesværelse skal gives en Høide af mindst 2 Meter (ca.  $3\frac{1}{4}$  Alen) fra Gulv til Loft i Lemstuer og 1,9 Meter (ca. 3 Alen) fra Gulv til Spærre i Spærrestuer og skal være forsynet med Vindu, som med Lethed kan aabnes.

d. Gulvet i Husets nederste Stokværk skal gjøres tæt og frit for Træk; helst maa det gjøres dobbelt.

§ 3. I Beboelsesværelser maa Røgeovn ikke anbringes, med- 17 Juni.  
mindre den er forsynet med saadan Indretning, at den ved Røg-  
ningen frembragte Damp kan fuldstændig opfanges og ledes ud i  
det Fri.

§ 4. For ethvert Vaaningshus, der udgjør særstilt Eien-  
dom, skal der inden 2 Aar fra disse Forstrifters Approbation være  
indrettet et Vandhus, som ikke maa have Tag eller Bæg fælles  
med Vaaningshus eller Afløb til noget saadant.

§ 5. Gjødningsstoffer, Affald, Feieskarn, Solevand og al an-  
den Slags Urenlighed maa i Sommermaanederne fra 14de April  
eller fra den Tid, Jorden er optøet, til 14de Oktober ikke findes  
henkastet eller ansamlet nærmere Vaaningshus end 4 Meter (ca.  
6½ Alen). Deslige Ansamlinger maa ikke til nogen Tid være  
saaledes beliggende, at der fra dem er Tilflugt til Vaaningshus eller  
til Steder, hvor Drifkevand hentes. Inden nævnte Afstand fra  
Vaaningshus skal Jordybninger og Huller, hvori Vand eller Uren-  
lighed kan ansamlles, opfyldes med Grus eller Mur, og Fugtighe-  
den bortledes. Madsler skal nedgraves paa hensigtsmæssig Maade.

§ 6. I Brønd, hvor Madvand tages, maa ikke foregaa  
Vask, spildes Urenlighed eller foretages noget, der gjør Vandet  
urent. Det samme gjælder om Bæk og Elv, med Undtagelse af  
Alædesvask, saafremt ikke Forurensningen foregaaer nedenfor det  
Sted, hvor Madvand tages.

§ 7. Naar nogen agter at flytte eller opføre Husebygning,  
skal han derom gjøre Anmeldelse til Sundhedskommissionens nær-  
mest boende Medlem eller Tilsynsmand, som er pligtig at gjøre  
ham bekendt med disse Forstrifter.

§ 8. De af Sundhedskommissionen ansatte Tilsynsmænd  
skal paase, at disse Forstrifter overholdes, og i fornødent Fald  
anmelde Overtrædelse til Sundhedskommissionens Ordfører, som  
paa Kommissionens Begne skal besørge Overtrædelsen paataalt.

§ 9. Overtrædelse af disse Forstrifter medfører Straf efter  
Lov af 16de Mai 1860 § 26.

## Kongelig Resolution

af 17de Juni.

17 Juni.

I Henhold til Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer  
i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854, dens §  
4, approberes det af Rjbstaden Tønsbergs Formænd og Re-  
præsentanter under 9de April 1880 vedtagne Reglement med Tagt  
for Feiervæsenet sammesteds, saalydende:

“§ 1. Det paaligger Feiermesteren noie at efterkomme det  
til enhver Tid gjældende Reglement samt de Ordre, der gives

17 Juni. ham af hans Foresatte. Hans nærmeste Foresatte er Brandinspektøren.

§ 2. Feiermesteren, der er eneberettiget til at feie Piber og Anbringere, har paa egen Bekostning og under det Ansvar, som Brandlovgivningen bestemmer, at besørge Feiningen udført, mod derved at nyde den Betaling, som findes anført i nedenstaaende Tægt, hvorefter Feining af Dyne og Komfurer kan udføres af Andre.

§ 3. Samtlige Byens Skorstenspiber, Lodpiber og Anbringere skulle, forsaavidt de jevnlig benyttes, feies mindst hver 6te Uge. Hvorvidt i de enkelte Bygninger, hvor stadig og stærkere Ild udvisses, saasom i Bagerier, Fabrikker eller lignende, Pibefeiningen skal foregaa oftere end hver 6te Uge, bestemmes af Politimesteren og Brandinspektøren i Förening.

§ 4. Til den i § 3 omhandlede Feining har Feiermesteren at melde sig hos vedkommende Huseier en eller flere Dage forud med Angivelse af den omtrentlige Tid for Feiningen, og paahviler det derefter Huseieren at varfle sine Leieboere. Vor Gieren ei i Huset, varfles en Leier i hver Etage. Skulde nogen Huseier eller Leieboer paa Grund af særegne Omstændigheder ønske Feiningen udsat, kan dette ske efter Overenskomst med Feieren, dog ei for et længere Tidsrum end to Dage. Findes nogen uwillig til at lade feie, eller lægger Hindringer iveien for Arbeidets Udførelse, skal Feiermesteren strax indsende skriftlig Indberetning herom til Brandinspektøren. Forsømmer han dette, da staa han selv til Ansvar.

§ 5. Feiermesteren har at forstaffe sig og stadig holde de til Feiningens Udførelse fornødne og dnelige Medhjælpere, samt de til Feierhaandværket henhørende Redstaber, forsaavidt det ei ifølge Lov af 6te September 1845 (se dens § 26. Lit. e.) paahviler Huseieren at anstaffe og vedligeholde samme.

§ 6. Han er forpligtet til, naar ikke Sygdom eller offentlige Forretninger hindrer ham herfra, personlig at følge sine Folk saa ofte Feining foregaa, for at paase, at Arbeidet bliver forsvarelig udført, at Sodden bliver vel udtaget af Piberne og at den, i Tilfælde af at den er varm, slukkes eller afkjøles med Vand, hvorefter Husbeboerne tilsiges uden Ophold at bringe den ud af Bygningen til Steder, hvor den ikke kan medføre Ildsfare, samt derhos paase, at hans Folk udvise et sømmeligt Forhold til Husets Beboere, og udføre Raskelovnsfeiningen med fornødent Hensyn til Renslighed. Feierdøre og andre Dele af Ildsteder, der under Feiningen aabnes, skulle efter endt Arbeide forsvarelig lukkes.

§ 7. Ønskes Feiningen udført udenfor de reglementerede Tider, er Feiermesteren pligtig til efter Budsendelse at indfinde sig til Feining, og udføre denne for samme Betaling, som nedenfor er bestemt.

§ 8. Feiermesteren har under Feiningen at paase, om no-



- 19 Juni. For almindelig Komfur med Stegeovn og Rør 10 Dre,  
amerikanste Do. med Do. „ Do. 15 „  
„ Anbringere og lange Rør over 2 Meter i  
ret Linie . . . . . 15 „  
For Feining af Røggange og Aldsteder, der ei kunne hen-  
regnes til nogen af disse Klasser, betales efter Overenskomst. I  
Tvisttilfælde afgjøres Sagen af Politimesteren og Brandinspektøren  
i Forening.
- § 14. Feiermesteren har at finde sig i de Forandringer i  
eller Tillæg til dette Reglement og Tægt, som det senere maatte  
findes hensigtsmæssigt at bestemme. Han kan afskediges af Ma-  
gistrat og Formandskab efter en Maanedes Varjel; onsker han selv  
at fratræde Bestillingen, kan dette kun ske med tre Maaneders Varjel.
- § 15. Vedkommende Husseier er forpligtet at betale Feier-  
mesterens Tilkommende for den reglementerede Bibefejning efter  
foranstaaende Tægt, og kan dette i Mangel af mindelig Afgjørelse  
inddrives ved Udpantning efter af Overordnigheden approberet Re-  
stanceliste, der maa være indleveret inden tre Maaneder efter Aa-  
rets Udgang.

19 Juni.  
No. 1.

## Lov

om Udskrivning af Stat til Staten paa Indtægt og Formue.

**Vi Oscar,** af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,  
de Gothers og Venders,

Gjøre vitteligt: At Os er bleven forelagt det nu for-  
samlede ordentlige Stortings Beslutning af 15de Juni dette Aar,  
saalydende:

„§ 1. Enhver Kjøbstad, ethvert Læstед, der har særskilt  
Formandskab, og ethvert Herred danner et Skattedistrikt.

§ 2. I ethvert Skattedistrikt forretter Distriktets kommu-  
nale Vigningskommission som Skattekommission.

Udføres den kommunale Vigning i et Herred af to eller flere  
Kommissioner, udvalger Herredets Kommunebestyrelse af disses  
Midte Medlemmer til Skattekommissionen i saa stort Antal, som  
den selv bestemmer. Disse vælge inden sin Midte en Formand.

§ 3. Ved Skattekribningen har i Kjøb- og Læstederne Ma-  
gistraten eller det Medlem af samme, som Kongen bestemmer, paa  
Landet Fogden som Skattekommissærer at varetage Statskassens  
Tægt.

Hvor det paa Grund af Forretningernes Mængde eller Fog-  
deriets Udstrækning og Skattedistrikternes Antal ansees nødvendigt  
helt eller delvis at fritage Fogden for dette Hverv, opnævner Kon-  
gen en anden dertil skiftet Mand til Skattekommissær. Ved Be-  
stikkelse af de særlige Skattekommissærer iagttages, at de komme til

at forrette i et saa stort Antal Stattedistrikter, som en forsvaerlig 19 Juni.  
Udførelse af deres Hverv antages at tillade.

Stattekommissærerne have at meddele Anvisning til Lovens Forstaaelse og Anvendelse; de have hver i sine Distrikter Ret til at deltage i Stattekommissionens Forhandlinger, dog uden Stemme.

§ 4. For ethvert Amt oprettes en Overstattekommission bestaaende af to af Kongen udnævnte Medlemmer, hvoraf det ene bestikkes til Formand, og af tre valgte Medlemmer, som i Kristiania og Bergen vælges af Kommunebestyrelserne og i de øvrige Amter af Amtsforsamlingerne.

Hvis Aarets Amtsforsamling for noget Amt allerede maatte være afholdt, naar nærværende Lov træder i Kraft, foranstalter Amtmanden Valget ved Stemmeregning af Herredernes Ordførere.

Hvor der i Amtet findes Kjøbstæder eller Ladestæder med særskilt Forsamling, tiltrædes Overstattekommissionen derhos af eet, eller, naar Kjøbstædernes eller Ladestædernes samlede Folkemængde efter sidste Folketælling overstiger en Sjettedel af Landdistriktets, af to Medlemmer, der vælges af vedkommende Kjøbstads eller Ladesteds Kommunebestyrelse, eller hvor der er flere, af samtlige Kjøbstæders og Ladestæders Ordførere, der til Foretagelse af dette Valg sammentræder til Tid og Sted, som af Amtmanden berammes. Er der blandt Amtets Kjøbstæder eller Ladestæder nogen, hvis Folkemængde er større end de andre Kjøbstæders og Ladestæders tilsammen, og der er at vælge to Medlemmer, skal i det Mindste et af disse vælges blant dens Indvaanere. Ere de mødende Ordføreres Stemmer ved dette Valg, der bestyres af Amtmanden, lige delte, afgjøres det efter forgjæves anstillet Omvalg ved Lodtrækning, hvilke af dem, som have lige Stemmer, skal ansees som valgt.

Hver Gang Valg af Overstattekommissionens Medlemmer foregaar, vælges tillige ved særskilt Valg paa samme Maade et med de valgte Medlemmer lige Antal Suppleanter.

Kongen kan bestemme, at et Amt skal deles i to Overstattekommissionsdistrikter, og at der for hvert af disse Distrikter skal oprettes en paa foranstøt Maade udnævnt Overstattekommission.

§ 5. Statsraadets og Højesterets Medlemmer, Overøvrigheder, Magistratspersoner og Fogder kunne ikke vælges til Medlemmer, af Overstattekommissioner.

Valget sker blandt Indvaanere af den eller de Kommuner, for hvilke Valget foretages.

Geistlige Embedsmænd og Personer, som ere over 60 Aar gamle, ere ikke pligtige til at modtage Valg.

Engen kan samtidig være Medlem af Overstattekommission og nogen under samme hørende Stattekommission.

§ 6. De valgte Medlemmer af Overstattekommissioner for-

19 Juni. rette i to Aar. Dog udtræder efter det første Aars Forløb ved Lodtrækning eet af de af Kommunebestyrelserne i Kristiania og Bergen og af Amtsformandskaberne valgte Medlemmer. Det samme er Tilfældet med de for de øvrige Rigsstæder og Ladesteder valgte Medlemmer i de Overskattedekommisjoner, hvori deres Antal er to.

Senere udtræder hvert Aar de, som have forrettet længst. De Udtrædende kunne vælges paany, men ere berettigede til at undslaa sig for at modtage Valg i saa lang Tid som den, hvori de have forrettet.

§ 7. For det hele Rige oprettes en Rigsskattedekommisjon bestaaende af to af Kongen udnævnte Medlemmer, af hvilke det ene befittes til Formand, og af tre Medlemmer, som vælges af Stortinget for tre Aar. Stortinget vælger tillige tre Suppleanter.

§ 8. Med Hensyn til Stedet for Skatfskrivningen gjælder følgende Bestemmelser:

a. I Regelen skatlægges enhver Skattepligtig i det Skattedistrikt, hvor han har fast Bopæl ved Udgangen af September. Maa ned i Skatteaaret.

b. Har en Skattepligtig fast Bopæl i flere Skattedistrikter, kan han selv bestemme, i hvilket af dem han skal ansættes til Skat, dog at han senest inden fjorten Dage efter fornævnte Termin herom gjør Meddelelse til Skattedekommisjonerne i de Distrikter, hvori han har fast Bopæl. Efter saadan Meddelelse ikke, skatfskrives han i det Distrikt, hvor han hidt har havt Ophold.

c. Skattepligtige, som ikke have noget fast Ophold, skatfskrives i det Distrikt, hvor de efter sine øvrige Forhold maa antages at have sit Hjem.

d. Skattepligtig Indtægt af Eiendom eller Virksomhed, der tilflyder Personer, som ikke have fast Bopæl her i Riget, eller udenlandske Selskaber, skatlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar. Har Kongen, der af den norske Stat oppebærer Løn eller Pension, hvoraf han er skattepligtig, taget Ophold i Udlandet, skatfskrives han i Kristiania Skattedistrikt.

e. Unavngivne Selskaber og Indretninger med skattepligtig Indtægt skatlægges i det Distrikt, hvor Bestyrelsen har sit Sæde. Det samme gjælder for Handelsfirmaer og andre navngivne Selskaber, forsaavidt de skatfskrives under et.

f. Opstaar der Tvist om, i hvilket Distrikt en Person skal skatfskrives, afgjøres Sagen af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 9. Skattedekommisjonen kan ingen gyldig Beslutning fattes, medmindre over det halve Antal af dens Medlemmer er tilstede; i Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

§ 10. Inden Midten af hvert Aars Oktober Maaned skal

Skattekommissionen besørge optaget Mandtal over alle til Distriktet hørende Personer, der antages at have saadan Indtægt og Formue, at de deraf blive skattepligtige. 19 Juni.

Mandtallet, der affattes i Overensstemmelse med et af vedkommende Regjeringsdepartement udfærdiget Schema, bør foruden hver enkelt Persons Navn saavidt muligt indeholde Oplysning om Bopæl og Stilling saavel som angaaende andre Omstændigheder, der kunne forudsættes at ville faa Indflydelse paa hans Skattepligt.

§ 11. I Kjøb- og Ladestederne skal Magistraten og paa Landet Fogden udfærdige Beskjendtgjørelser, der kundgjøres paa den i hvert Skattedistrikt brugelige Maade, om at Skat overensstemmende med nærværende Lov er at udskrive, med Opfordring til de Skattepligtige om at meddele til Distriktets Skattekommission inden Midten af Oktober Maaned Oplysninger og Forklaringer angaaende deres Indtægt og Formue.

Blanketter til saadanne Forklaringer efter Schema, som udfærdiges af vedkommende Regjeringsdepartement, udlægges i Kjøb- og Ladestederne hos Magistraten og paa Landet hos Lensmanden eller overleveres den Skattepligtige af dem, der optage Mandtallet. For dem, der ønske at meddele saadanne Forklaringer, skal der ved Skattekommissionens Foranstaltning være Anledning til at faa dem affattede i Henhold til de udfærdigede Schemata, men de maa selv underskrive Forklaringen.

Beskjendtgjørelse udfærdiges inden Udgangen af September Maaned, for Landdistrikternes Vedkommende saa betimeligt, at den, forsaavidt Læsning fra Kirkebalken anvendes, kan være læst ved hvert Skattedistrikts Kirker inden Udgangen af nævnte September Maaned.

§ 12. Skattekommissionen sammentræder snarest muligt efter Midten af Oktober Maaned, første Gang efter Skattekommissionærens Berammelse og senere til den Tid, som af dens Formand bestemmes, til Foretagelse i Henhold til gjældende Skattebeslutning og nærværende Lovs Forskrifter af Indtægts- og Formueansættelsen og Skattefordelingen for alle dem, som antages pligtige til i Distriktet at svare Skat.

Er der i Skattedistriktet nogen fast Eiendom, som tilhører en Person, der skatføres i andet Distrikt, skal Skattekommissionen værdsætte samme saavel som den deraf fallende Indtægt. Op- gave herom meddeles Skattekommissionen i det Distrikt, hvor Eieren skatføres, til Veiledning ved Ansættelsen af hans Formue og Indtægt.

§ 13. Saa snart Skatfrivningen er tilendebragt, udfærdiger Kommissionen Skatliste efter et af vedkommende Regjerings-Departement afgivet Schema, hvori for hver Skattepligtig opføres den Indtægt og Formue, hvortil han er ansat, den Klasse, hvortil han er henført, og det Skattebeløb han er ilignet.

19 Juni. Skattelisten udlægges til Eftersyn paa et eller flere bekvemt beliggende Steder, hvilket ved Kommissionens Foranstaltning bringes til almindelig Kundskab.

§ 14. Klage over Skatfskrivningen indgives skriftligt til Skattekommissionens Formand eller den, som af Kommissionen maatte være opgivet som bemyndiget til at modtage Klager, i Kjøb- og Ladestederne inden 2 og paa Landet inden 4 Uger efter Beskjendtgjørelsen om, at Skattelisten er udlagt.

Klagen kan gaa ud paa enten:

- a. at Klageren urettelig er skatfrevet, er skatfrevet efter en for høi Ansættelse eller henført til en for høit beskattet Klasse eller
- b. at nogen anden Skattepligtig er skatfrevet efter en for lav Ansættelse eller henført til en for lavt beskattet Klasse eller uretteligen forbigaaet.

Klager af sidstnævnte Art maa for at komme i Betragtning være fremsført af En eller Flere, hvis paalignede Skat til sammen udgjør idetmindste 100 Kr. Begge Arter af Klager skulle indeholde bestemte Paaastande, støttede til Forklaringer om de efter Klagerens Formening sande Forhold.

Ingen forhoiet eller ny Ansættelse kan ske i Anledning af saadan Klage som omhandlet under Bogstav b, førend der har været givet vedkommende Skattepligtige Anledning til at udtale sig.

Skattekommissionen har at tage Klagerne under Overveielse og efter Omstændighederne at anstille yderligere Undersøgelser samt ved Kjendelser, som i Korthed skal begrundes, at afgjøre hver enkelt Klage. Udskrift af de afgivne Kjendelser udlægges til Eftersyn og Beskjendtgjørelse herom ster paa sædvanlig Maade.

Samtidig oversendes bekræftet Afskrift af Skattelisten til vedkommende Oppebørselsbetjent.

§ 15. Saafremt en Klage ikke er fuldt ud imødefkommen ved Skattekommissionens Kjendelse, kan den af Klageren indbringes for Overstattekommissionen ved skriftlig Begjæring, som maa være afgivet til Skattekommissionens Formand i Kjøb- og Ladestederne inden 2 og paa Landet inden 4 Uger efter den i foregaaende §, næstsidste Led, omhandlede Beskjendtgjørelse.

Er Klage i Overensstemmelse med § 14 Litra b taget til følge ved Skattekommissionens Kjendelse, kan den, hvem Skatfskrivningen gjælder, paa lige Maade indanke Kjendelsen for Overstattekommissionen.

§ 16. Naar den i foranstaaende § omhandlede Frist er udløbet, har Formanden i Skattekommissionen gennem Skattekommissionæren at oversende til Overstattekommissionen samtlige Klager, hvad enten de ere imødefkomne eller ikke, tilligemed Skattekommissionens Forhandlingsprotokol, alle til den indkomne Forklaringer fra Skattepligtige og andre skriftlige Oplysninger eller Opgaver, hvoraf Skattekommissionen maatte være kommen i Besiddelse, samt en Afskrift af Skattelisten.

Indberetning om Statskrivningen afgives gennem Skattekommissionæren af Skattekommissionen til vedkommende Regeringsdepartement i den Form, som dette foreskriver. 19 Juni.

Skattekommissionæren har snarest muligt at fremsende de modtagne Afstykter, ledsaget af de Bemærkninger og Oplysninger, hvortil han maatte finde Anledning.

§ 17. I Overskattekommissionen afgjøres Sagerne ved Stemmeslæthed, saaledes at Formandens Stemme gjør Udslaget, hvor Stemmerne ere lige.

Gyldig Beslutning kan ikke fattes, medmindre fire af Kommissionens Medlemmer ere tilstede.

Kommissionen kan bemyndige et eller flere af sine Medlemmer til at anstille Undersøgelser og modtage Forklaringer angaaende Skattejager.

§ 18. Overskattekommissionen gennemgaar og prøver den af Skattekommissionen udførte Statskrivning samt paafjender de indkomne Skattejager.

Overskattekommissionen kan statskrive Personer, der af Skattekommissionen ikke ere opførte paa Skatlisten, og forhøje Ansættelse af Indtægt og Formue.

Inden Overskattekommissionen statskriver Noget, der af Skattekommissionen ikke er opført paa Skatlisten, skal der gives ham Anledning til at afgive Erklæring.

Inden Overskattekommissionen fatter Beslutning om at forhøje Indtægts- eller Formuesansættelse, har den at indhente vedkommende Skattepligtiges Erklæring. Er der Spørgsmaal om at forhøje Ansættelsen for en eller flere Klasser af Næringsdrivende eller et større Antal af Skattepligtige i et Skattedistrikt, er det dog tilstrækkeligt, at der indhentes Betænkning fra Skattekommissionen.

Nedsættelse i eller fritagelse for Skat kan kun finde Sted for Skattepligtige, der i Overensstemmelse med § 14 have anket over Statskrivningen.

Ved Behandlingen af Skattejager kan Overskattekommissionen tilkalde Skattekommissionæren og et Medlem af vedkommende Skattekommission, som denne selv udvælger.

§ 19. Naar Overskattekommissionen har tilendebragt Gjennemgaaelsen af Skatlisten, udfærdiger den en Forklaring angaaende de fattede Beslutninger og afgjorte Kjendelser. Forklaringen tilstilles gennem Skattekommissionæren vedkommende Skattekommission og Opbevaringsbetjent.

Overskattekommissionen afgiver derhos til vedkommende Regeringsdepartement Indberetning om den foretagne Gjennemgaaelse af Statskrivningen inden dens Distrikt.

§ 20. Overskattekommissionen er berettiget til at sammenkalde Skattekommissionærerne i Distriktet til Møde for med dem at forhandle om, hvad der kan tjene til Fremme af en paalidelig og

19 Juni. ligelig Skatfskrivning. I samme Diemed kan Overftattekommissionen forlange Afgang for en eller flere af dens Medlemmer til at deltage i Skattekommissionernes Forhandlinger, dog uden Stemme.

§ 21. Naar det findes tjenligt, kan vedkommende Regjeringsdepartement bestemme: a) at Skattekommissærerne i et Overftattedistrikt ftulle afholde et Møde, inden Skatfskrivningen paabegyndes, for at overlægge angaaende den Fremgangsmaade, som ved Skatfskrivningen bør blive at iagttage, navnlig i Diemed at opnaa den ftørft mulige Vigelighed i Indtægts- og Formuesanfættelserne; b) at to eller flere Overftattekommissioner ftulle træde fammen for at pleie Overlægninger betræffende Skatfskrivningsforholdene i deres Distrikter og derom afgive Indberetning til Departementet.

§ 22. Til Rigsftattekommissionens Provelfe kan vedkommende Regjeringsdepartement inden en Maaned, efterat Overftattekommissionernes Arbeide er tilendebragt, indanke Skatfskrivningen for Distrikter, hvor Departementet antager, at Statskaffens eller en eller flere Kaffer af Næringsdrivendes Tarv ikke tilftrekkelig er varetaget.

Inden samme Tid kan vedkommende Kommunebefthrelfe til Rigsftattekommissionen indanke Overftattekommissionens Kjendelfe, hvorved Skatteanfættelfe er forhoiet for en eller flere Kaffer af Næringsdrivende eller for en Hlerhed af Skattepligtige inden Skattedistriktet.

§ 23. I Rigsftattekommissionen afgjøres Sagerne ved Stemmeslærhed. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udflaget. Ingen gyldig Beflutning kan fattes, medmindre fire Medlemmer ere tilftede.

§ 24. Efterat have anftillet de Underføjelfer, fom den finder fornødne, og derunder indhentet vedkommende Skattekommissions, Skattekommissærs og Overftattekommissions Erklæringer, afgjør Rigsftattekommissionen ved begrundet Kjendelfe de for den indankede Skatfskrivninger. Den kan med Angivelse af de Regler og den Maaleftot, hvorefter ny Skatfskrivning ftal foregaa, paalægge Skattekommissionen at udføre famme. I faadant Tilfælde tilbagesendes den nye Skatfskrivning Rigsftattekommissionen til endelig Afgjorelse.

Rigsftattekommissionen afgiver Beretning om Kommissionens Beflutninger og Kjendelfer til vedkommende Regjeringsdepartement, der udfærdiger de fornødne Meddelelfes til Oppebørselsbefthente.

§ 25. Skatten indbetales inden den 15de Juni i Skatteaaret. Saaftart vedkommende Oppebørselsbefthent har modtaget Skattelliften, udfærdiger han Befjendtgjorelse om, at Skatten under Udpantnings Tvang er at indbetale og til hvem Indbetaling ftal kunne finde Sted inden ethvert Skattedistrikt, paa Landet og i Ladefte til Fogden eller til Lensmanden eller den, fom i hans Sted er befittet til at opkræve Skattereftancer.

Har endelig Afgjorelse angaaende nogen Skatteanfættelfe,

hvorover der er ført Klage, ikke fundet Sted inden den ovenfor 19 Juni. nævnte Termin, bliver Skatten dog at indbetale med det Beløb, hvormed den i den udlagte Skatteliste er opført.

Naar ved den endelige Beslutning Skatten bliver nedsat, erholdes det formegte Erlagte tilbagebetalt; bliver den forhøiet, har den Skattepligtige inden 4 Uger, efterat han har modtaget Underretning om Afgjørelsen, at indbetale det Manglende. Sidstnævnte Frist gjælder ogsaa for Indbetaling af Skat, der først er udsendt af Overskattekommissionen.

§ 26. Den Skattepligtige, som ikke betaler til Førfaldstid, skal, hvis den Skat, han ialt har at udrede, udgjør 400 Kroner eller derover, erlægge i Renter 1 — er en — Procent for hver Maaned eller Del af Maaned, som forløber, indtil Betaling sker.

§ 27. Medlemmer af Skatte- og Overskattekommissioner fra træde, naar Skatsskrivningen angaar dem selv eller Skattepligtige, der ere dem saa nær beslægtede eller besvogrede som Sødsfendebørn.

§ 28. Skattekommissionens, Overskattekommissionens og Rigsstattekommissionens Medlemmer samt Skattekommissæren ere forpligtede til at bevare Taushed om, hvad de under Udførelsen af sit Hverv maatte erfare angaaende Nogens Formuesforhold.

Samme Taushedspligt paahviler ogsaa den, der af Vedkommende benyttes som Medhjælp.

§ 29. Medlem af Skatte- og Overskattekommission, der uden saadant Førfald, som af Kommissionen findes antageligt, udebliver fra berammet Møde, straffes for hver Dags Udeblivelse med en Bød af 5 Kroner, hvis han er Medlem af Skattekommission, og af 10 Kroner, hvis han er Medlem af Overskattekommission. Bøden ilægges Vedkommende af den Kommission, hvoraf han er Medlem.

§ 30. Det paaligger alle Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd at gaa Skatte-, Overskatte- og Rigsstattekommissionen tilhaande med de Oplysninger, som de ifølge deres Stilling ere istand til at meddele.

§ 31. Den, som forsættlig ved urigtige Angivelser søger at vilbøde Skatte-, Overskatte- eller Rigsstattekommissionen med Hensyn til Ansættelsen af egen eller Andres Indtægt eller Formue, straffes med Bøder. Paatale sker ved Politiret.

§ 32. Ved de forskjellige Kommissioner skal benyttes autoriserede Protokoller, indrettede efter Bestemmelse af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 33. De særligt beskiftede Skattekommissærer og Medlemmer af Overskattekommissioner tilstaaes en aarlig Godtgjørelse.

Skattekommissioner og Overskattekommissioner kunne tilstaaes en Godtgjørelse til lønnet Medhjælp.

Størrelsen af de nævnte Godtgjørelser fastsættes, indtil Storthinget derom fatter Beslutning, af Kongen.

19 Juni. Skattekommissærer og Medlemmer af Overskattekommissioner tilkomme paa Reiser Skyds- og Diatgodtgjorelse efter Lov af 3die Juni 1874 § 2, tredje Klasse, hvorhos Skattekommissærer tilkomme samme Diæt som for Fogder bestemt, og Medlemmer af Overskattekommissioner 8 Kroner som Diatgodtgjorelse for hver Dag, de ere fraværende fra deres Hjem.

Medlemmer af Skattekommissioner tilkomme paa Reiser, som de foretage for udenfor deres Skattedistrikt at afgive Møde i Overskattekommissionen, Skyds- og Diatgodtgjorelse som for Skattekommissærer bestemt.

§ 34. Rigsstattekommissionen antager lønnet Medhjælp, saavidt den finder fornødent.

For hvert Skatteaar, hvori Kommissionen har været i Virksomhed, erholde dens Medlemmer en Godtgjorelse, hvis Størrelse bestemmes af Storthinget.

Paa Reiser og under Ophold udenfor deres Hjem tilkommer Rigsstattekommissionens Medlemmer Skyds- og Diatgodtgjorelser som for Storthingsmænd bestemt.

§ 35. Med Undtagelse af Leie af Lokale for Skattekommissionerne og Udgifter i Anledning af Mandtals Optagelse, hvilke paahviler vedkommende Kommunekasse, udredes alle Udgifter, som foranlediges ved denne Lov, af Statskassen.

§ 36. De Afendringer, som med Hensyn til Lovens Anvendelse i Finmarkens Amt maatte findes nødvendige, bestemmes indtil Videre af Røngen.

§ 37. Denne Lov træder ud af Virksomhed, naar og saalænge som Skat til Staten af Indtægt og Formue ikke er paabuden.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 19de Juni 1880.

Under Vor Haaand og Rigets Segl.

**Oscar.**

(L. S.)

R. Rierulf.

Lehmann.

## Lov

19 Juni.  
No. 2.

angaaende Fredning af Hval ved Finmarkens Kyst.

**Vi Øscar,** af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gotthers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 15de Juni dette Aar, saalydende:

“§ 1. Det skal være forbudt paa den Havstrækning ved Finmarkens Kyst, som Kongen bestemmer, at dræbe eller jage Hval i Tidsrummet fra 1ste Januar til Udgangen af Mai; dog kan Hval, der er anstødt udenfor Fredningsfeltet, dræbes eller tilgodegjøres indenfor dettes Grændser.

§ 2. Hvo, som overtræder det i § 1 fastsatte Forbud, eller paa nogen Maade gjør sig delagtig i saadan Overtrædelse, straffes med Bøder fra 4000 til 8000 Kroner for hver Hval, som jages eller dræbes. Dog skal af et Skibs Besætning ingen anden end Føreren straffes, naar Overtrædelsen er skeet enten efter hans Befaling eller med hans Vidende og uden at han har gjort, hvad der stod i hans Magt for at hindre den.

Bestemmelsen i Kriminalloven af 3die Juni 1874, 2det Kapitel § 40, sidste Passus, kommer ikke til Anvendelse.

§ 3. Sager, der reise sig af Overtrædelse af nærværende Lov, behandles ved Politiret. For Bøder, hvormed Fører eller Reeder bliver anseet, hester Skibet.

§ 4. Nærværende Lov skal ikke være til Hinder for, at man kan bemægtige sig Hval, som findes landdrevne eller i saaret Tilstand drivende i Søen.

§ 5. Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar næste Aar og skal gjælde i 5 Aar.”

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 19de Juni 1880.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

**Øscar.**

L. S.

\_\_\_\_\_  
R. Nierulf.

\_\_\_\_\_  
Lehmann.

442

# Rettelle

vedkommende No. 17 for 1880

I den i Lovtidendens No. 17 for d. A., Side 83, bekendgjorte Kongelige Resolution angaaende Kjøbstadspolitilovgivningens Udvidelse til visse Dele af Hammers Præstegjeld, Søndre Bergenhus Amt, staar i sidste Linie „Molands Sogn" istedetfor „Mellands Sogn".

29310000